

भक्तिहीनं कर्म शून्यमेवेति कैमुत्यन्यायेन दर्शयति नैष्कर्म्यमिति कर्मनिवृत्तिप्राप्यत्वात् निष्कर्मब्रह्मतदेकाकारत्वान्निष्कर्मतारूपं नैष्कर्म्यम् अ
ज्यतेऽनेनेत्यंजनमुपाधिः तन्निवर्त्तकं निरंजनम् एवंभूतमपि ज्ञानं अच्युतेभावो भक्तिस्तद्वर्जितं चेदलमत्यर्थं न शोभते सम्यगापरोक्ष्यायनकल्पतइ
त्यर्थः तदाश्वत्साधनकाले फलकाले चाभद्रंदुःखरूपं यत्काम्यं कर्म यदप्यकारणमकाम्यं तच्चेति चकारस्यान्वयः तदपि कर्म ईश्वरेनार्पितं चेत्कुतः
पुनः शोभेत बहिर्मुखत्वेन सत्त्वशोधकत्वाभावात् ॥ १२ ॥ तदेवं भक्तिशून्यानि ज्ञानवाक्कातुर्यकर्मकौशलानिव्यर्थान्येव यतः अतो हरेश्वरितमेवानुव
र्णयेत्याह अथो अतः कारणात् अमोघायथार्थादृक्क्षीर्यस्य शुचिशुद्धं श्रवो यशो यस्य सत्ये रतः धृतानि व्रतानियेन स भवानेवं महागुणस्तावत् अतः
उरुक्रमस्य विविधं चेष्टितं लीलां समाधिना चित्तैकाग्र्येण अखिलस्य बंधमुक्तये त्वमनुस्मरस्मृत्वा वर्णयेत्यर्थः एतच्च वाक्यांतरमिति मध्यमपुरुष
प्रयोगो नानुपपन्नः ॥ १३ ॥ विपक्षे दोषांतरमाह तत उरुक्रमचेष्टितात्पृथक् दृशः अतएवान्यथा प्रकारांतरेण यत्किंचिदर्थान्तरं विवक्षतः तथा विवक्ष

नैष्कर्म्यमप्यच्युतभाववर्जितं न शोभते ज्ञानमलं निरंजनम् ॥ कुतः पुनः शश्वदभद्रमीश्वरेन चार्पितं कर्म यद
प्यकारणम् ॥ १२ ॥ अथो महाभाग भवानमोघदृक् शुचिश्रवाः सत्यरतो धृतव्रतः ॥ उरुक्रमस्याखिलबंधमुक्त
ये समाधिनाऽनुस्मरत द्विचेष्टितम् ॥ १३ ॥ ततोऽन्यथा किंच न यद्विवक्षतः पृथग्दृशस्तत्कृतरूपनामभिः ॥ न कुत्र
चित्कापि च दुःस्थिता मतिर्लभेत वा ताह तनौरि वास्पदम् ॥ १४ ॥ जुगुप्सितं धर्मकृतेऽनुशासतः स्वभाव रक्तस्य
महान्व्यतिक्रमः ॥ यद्वाक्यतो धर्म इतीतरः स्थितो न मन्यते तस्य निवारणं जनः ॥ १५ ॥

याकृतेः स्फुरितैः रूपैः नामभि

श्ववक्तव्यत्वेनोपस्थितैः दुःस्थिताऽनवस्थिता सतीमतिः कदाचित्कापि विषये आस्पदं स्थानं न लभेत वा तेनाहता आघूर्णितानौरिव तदुक्तं गीतासु
व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनंदन बहुशाखास्तनं ताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनामित्यादि ॥ १४ ॥ तदेवं हरियशोविना भारतादिषु कृतं धर्मादिव
र्णनमकिंचित्करमित्युक्तम् प्रत्युत विरुद्धमेव जातमित्याह जुगुप्सितं निंद्यं काम्यकर्मादि स्वभावतएव रक्तस्य तत्र रागिणः पुरुषस्य धर्मकृते धर्मार्थ
मनुशासतस्तव महानयं व्यतिक्रमः अन्यायः कुत इत्यत आह यस्य वाक्यतोऽयमेव मुख्यो धर्म इति स्थितः इतरः प्राकृतो जनः तस्य काम्यकर्मादेर
न्येन तत्त्वज्ञेन क्रियमाणं निवारणं स्वयमेव वा त्वया क्रियमाणम् यद्वा न कर्मणानप्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानश्रुत्यादिश्रुत्या क्रियमाणं नि
वारणं यथार्थमेतदिति न मन्यते किंतु प्रवृत्तिमार्गानधिकृतविषयंतदितिकल्पयति तदुक्तं मतांतरोपन्यासे भट्टैः तत्रैवं शक्यते वक्तुं येषां पंगवादयो न
राः गृहस्थत्वं न शक्यं तिकर्तुं तेषामयं विधिः नैष्ठिकब्रह्मचर्यं वापरिव्राजकतापि वा तैरवश्यं गृहीतव्या तेनादावेतदुच्यत इत्यादि ॥ १५ ॥